

Det er faktisk det, som er sset fra anden Side, saavel fra Landsstingets som fra Regjeringens Side, men særlig fra Regjeringens Side. Den Maade, hvorpaa den har stillet sig til Landsstingets Beslutning at slaa Døren i for Forhandling, gjør det saa godt som umuligt at blive enig om en Finantslov. Jeg tror, at en saadan Fremgangsmaade er aldeles enestaaende, ikke alene i vort konstitutionelle Liv, men i ethvert Lands konstitutionelle Liv; det er aldeles enestaaende, at en Regjering, der rejser en saa stor Strid som den, denne Regjering har reist i Nar, forlanger saa omfattende Forandringer i sidste Dieblit paa Finantsloven. at denne samme Regjering vedbliver med sit Parti at gjøre Sit til at umuliggjøre en rolig og tilstræffelig befindig Forhandling om de omtvistede Spørgsmaals mulige Gjennemførelse paa Rigsdagen. Det er ganske vist, at der vil være en Mulighed for at nedsette et Fællesudvalg, hvis man gennem forlorte Tidfrister jager Finantsloven gennem Landsstinget herover til eneste Behandling og saa tilbage igjen, man kan da faae et Fællesudvalg, der vil faae ganske faa Dage at arbejde i, men ikke et eneste Menneske vil paastaa, at denne Mulighed har nogenjombest alvorlig Betydning som Tilbud fra Regjeringens Side for at staae en rolig Overveielse til Veie. De uendelige Ræfter af Endringsforslag, som ere stillede fra Regjeringens Side, og som efter Udtalelserne i det andet Thing for det store Flertals Bedkommende ville blive tiltraadte af Landsstinget, over 200 Endringsforslag, der ere saa gennemgribende, saa fuldstændig i Strid med hele den Finantslovbehandling, der har fundet Sted, ikke blot i Nar i dette Thing, men i alle Nar siden 1880 — disse Endringsforslag kunne sandelig ikke behandles saglig paa 2—3 Dage i et Fællesudvalg; det vil ikke noget Menneske paastaa, der nogeninde har set en Finantslov, veed, hvad det vil sige at gaa en Finantslov igjennem, og veed, hvad det vil sige at enes i et Fællesudvalg, at enes om en saadan Masse Endringer; det er af den Slags Paastande, der kun kunne fremsættes i et Blad af Folk, der aldeles intet Begreb have om Finantslovbehandling. Det vil Regjeringen heller ikke paastaa. Regjeringen havde selv Følelsen af, at det krævede Tid, da den fremlagde en midlertidig Finantslov, den erkjendte selv, at der var alvorlige Grunde til at faae en Forlængelse tilveiebragt, at der maatte Tid til for at kunne blive enige i Nar. Men trods det har Regjeringen nu været den af Statsmagterne, der ved sin Optraeden

har forhindret, at der bliver den nødvendige Tid til at opnaa en Overenskomst. Jeg lægger i denne Sag saa godt som udelukkende Skylden paa Ministeriet. At Folkethinget i denne Sag staae uskyldigt, tror jeg, at Enhver vil indrømme. (S. Hage: Nei!) Ja, man vil ikke indrømme, at Folkethinget ikke har gjort Opposition, og det paastaaer jeg heller ikke, at vi ikke have gjort, tværtimod, og det have vi heller aldrig lagt Skjul paa, men det skal ikke kunne paastaaes, at Folkethinget i Nar har forlangt noget Nyt, det ere vi enige om; Folkethinget har gjort det Samme som i tidligere Nar, og som de Herrer af Modpartiet vistnok have fundet det rimeligt, at de have gjort. (Modsigelse.) Jo, faktisk derigjennem, at Landsstinget har stemt for vore Finantslove, og Regjeringen har skrevet dem under. Altsaa noget Nyt har Folkethinget ikke gjort, det har ikke forlangt en væsentlig anderledes bestaaende Finantslov i Nar end før, det har ikke stillet skarper Krav i Nar end tidligere, og samtidig dermed har det erklæret sig villigt til at give den Bevilling til Forlængelse af Rigsdagsfamlingens Varighed, som er bleven givet i 35 Nar med alle Faktoreres Billigelse. Og ikke blot det; man har paa udtrykkelig Forespørgsel her erklæret, at man var villig til at tage Sagen under ny Overveielse i et Fællesudvalg, og hvis man kunde blive overbevist om, at man havde Uret, at forandre Affattelsen; det kan Ingen stridde, det nytter ikke bagefter at give Erklæringer eller Forklæringer, som gaa ud paa at udvise Indtrykket af tydelige og klare Erklæringer, det nytter ikke bagefter at sige: Vi fik ikke det Indtryk, at det kunde hjælpe noget, naar Erklæringen fra vor Side og ikke blot fra Oppositionens Flertal, men ogsaa fra anden Oppositionel Side er gaaet ud paa, at man var villig til Overveielse i et Fællesudvalg. Efter at bestemte Spørgsmaal i saa Henseende enten ikke ere blevne besvarede eller udtrykkelig besvarede med Ja, skal man erkjende, at Folkethinget ikke har lagt et Halmstraa i Veien for, at der kunde blive den fornødne Tid til Overveielse. Er det da Landsstinget? Jeg siger nei, Landsstinget har i denne Sag spillet en tilbageholdende Rolle. Vi staae ikke her, som det bebudedes for nogen Tid siden fra selve Regjeringens Chef, foran en Konflikt mellem de to Thing, vi staae foran en Konflikt, reist af Regjeringen, en Strid, reist af Regjeringen, i hvilken denne Regjering har faaet et Flertal i Landsstinget med sig, det er ganske sandt, men det er en Strid mellem Regjeringen og Folkethinget og ikke en Strid mellem Landsstinget og Folkethinget. Denne